

Sygn. akt X K 397/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Marta Filipiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. M. L.

po rozpoznaniu w dniach 28 września 2017 r., 16 stycznia 2018 r., 12 kwietnia 2018 r., 26 czerwca 2018 r., 27 września 2018 r., 16 października 2018 r., 15 listopada 2018 r. sprawy:

M. C. (1) s. L. i H. z domu B., urodzonego (...) w G.,

oskarżonego o to że:

1. w dniu 16 grudnia 2015 r. w miejscowości B. bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną w postaci:

- pistoletu samopowtarzalnego kal.9 mm P.A.K wzoru (...) model 75

- pistoletu samopowtarzalnego kal. 9 mm P.A.K. marki (...) model SP – 9

- pistoletu samopowtarzalnego kal. 9 mm P.A.K. wzoru CZ model 75 (...)

- pistoletu maszynowego kal 9 mm P.A.K. marki (...) model (...)

- rewolweru sześćostrzałowego kal. 6/10 mm marki (...) model k -10 oraz amunicję w postaci: 56 sztuk naboju bezpociskowych centralnego zapłonu kal. 9 x 22 mm wzoru P.A. typu alarmowego i gazowego

tj. o czyn z art., 263 § 2 k.k.;

2. w okresie od grudnia 2015 do stycznia 2016 w miejscowości B. w celu użycia za autentyczny przedłożył uprzednio podrobiony w nieustalonym czasie i miejsc przez nieustaloną osobę przez nakreślenie podpisu M. K. (1) dokument „pełnomocnictwo do zawierania umów” uprawniający do reprezentowania firmy Biuro (...) „ (...) „ podczas zawarcia aneksu do umowy dzierżawy lokalu zawartej pomiędzy Biurem (...) a Państwem M. i W. S.

tj. o czyn z art.270 § 1 k.k.;

3. w okresie od 28 kwietnia 2015 r. do 03 listopada 2015 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wykonaniu z góry powziętego zamiary dokonał zaboru pieniędzy o łącznej kwocie 13700 zł poprzez wykonanie przelewów na prywatne konto M. T., czym działał na szkodę M. K. (1)

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. oskarżonego **M. C. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu w pkt 1 aktu oskarżenia czynu, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 263 § 2 k.k. i za to skazuje go, a na mocy art. 263 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **M. C. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu w pkt 2 aktu oskarżenia czynu, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 k.k. i za to skazuje go, a na mocy art. 270 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. oskarżonego **M. C. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu w pkt 3 aktu oskarżenia czynu, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to skazuje go, a na mocy art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85 a k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego w pkt I, II i III jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną w wymiarze roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt II wyroku kary zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. od dnia 15 lutego 2016 r., do dnia 17 lutego 2016 r., zaokrąglając w górę do pełnego dnia;

VI. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. K. (1) kwoty 13 700 (trzynastu tysięcy siedemset) złotych;

VII. na mocy art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych ujętych w Wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/4/16/B (k. 2593-2596) pod poz. 1-10;

VIII. na mocy art. 230 § 2 k.p.k. orzeka zwrot na rzecz oskarżonego dowodu rzeczowego ujętych w Wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/4/16/B (k. 2593-2596) pod poz. 11;

IX. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego **M. C. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe: 2354,10 zł (dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt cztery złote, 10/100) tytułem wydatków oraz 300 zł (trzysta złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt X K 397/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. (1) w 2012 roku zaczęła spotykać się z M. C. (1), który prowadził w tamtym czasie własną działalność gospodarczą pod nazwą P.U.W. i H. (...). B. wtedy w związku małżeńskim z D. C.. W sierpniu 2012 roku M. K. (1) przejęła poprzez zakup udziały w Biurze Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o. Firma stanowiła własność ówczesnej żony M. C. (1) oraz jego kolegi A. C.. Firma nie prowadziła żadnej działalności, była jedynie zarejestrowana, były składane zerowe sprawozdania do KRS. Do maja 2013 roku M. C. (1) prowadził swoją działalność. M. K. (1) zrobiła kursy niezbędne do uzyskania koncesji na broń i od 1 kwietnia 2013 roku założyła działalność gospodarczą na siebie, pod nazwą Biuro (...) (później Biuro (...) – C.), a M. C. (1), który miałby płacić swojej pierwszej żonie alimenty, zakończył swoją działalność. W tym czasie M. K. (1) zamieszkiwała już w domu w B., ul. (...), który M. C. (1) nabył przed zawarciem związku małżeńskiego. W domu tym (pod adresem: ul; (...)/1, B.) była również zarejestrowana działalność M. K. (1). Rzeczy do swojej firmy (...) odkupiła od swojego męża z uprzednio prowadzonej przez niego działalności. Klucze do budynku w B. posiadali tylko M. C. (1) i M. K. (1). M. C. (1) początkowo pomagał żonie w prowadzeniu firmy, M. K. (1) wówczas jeszcze dziennie studiowała. M. K. (2) znał numery i hasła dostępu do dwóch kont firmowych firmy, był w posiadaniu kart do kont, natomiast nigdy nie był zatrudniony w tej firmie i nie był upoważniony przez M. K. (1) do reprezentowania firmy. Firma dobrze prosperowała, nie miała problemów finansowych, odprowadzane były składki ZUS i podatki.

Dnie 2 grudnia 2015 roku M. K. (1) dowiedziała się, że M. C. (1) ma kochankę. Doszło do kłótni między małżonkami, M. K. (1) wyprowadziła się z domu w B., pozostawiając w nim swoje rzeczy osobiste i firmy. W listopadzie 2016 roku M. K. (1) i M. C. (1) rozwiedli się.

/ Dowody: zeznania M. K. (1) k. 2-5, 35-37, 82-83, 148-150, 191-193, 471-472, 1059-1062, 1168-1170, 1310, 1471-1475, 1539-1540, 2649-2653;

- wydruk z REGON k. 10-11, 34;

- wydruk z KRS k. 13-23;

- wydruki z (...) k. 24-33;

- umowa –sprzedaży k. 674-751;

- zeznania Z. Z. k. 1084, 2684-2685;

- zeznania M. D. k. 1182-1184, 1299-1300, 2664;

- zeznania T. Z. k. 1256-1257;

M. K. (1) całkowicie ufała swojemu mężowi i nie kontrolowała stanów na kontach. Nie ograniczała mu dostępu do pieniędzy znajdujących się na jej koncie firmowym i prywatnym.

Konto, na które klienci wpłacali należności za wykonane przez firmę (...) usługi, było kontem należącym do M. K. (1) w mBanku. M. C. (1) bez wiedzy i zgody M. K. (1) zmienił numer konta, na które wpływają należności z wykonanych usług ochroniarskich, jakimi zajmuje się firma (...). W tym celu wysłał do kontrahentów firmy (...) ze służbowego maila informację dotyczącą tego, by klienci Biura (...) wpłacali wszelkie należności na wskazane w mailu konto bankowe. W mailach tych podpisał się jako pełnomocnik Grupy (...). Numer konta (...), prowadzony w I Oddziale Banku (...) S.A. w M. podany przez M. C. (1) był numerem konta jego kochanki M. T..

/ Dowody: zeznania M. K. (1) k. 2-5, 35-37, 82-83, 87-89, 148-150, 353-354, 1059-1062, 1168-1170, 1310, 1471-1475, 1539-1540, 2649-2653;

- oświadczenie M. K. (1) k. 1;

- wydruki ze stron internetowych k. 9;

- wydruk e-maila do klienta k. 262, 263;

- wydruk e-maila wraz z potwierdzeniem dokonania przelewu k. 361-370;

- faktura wysłana do klienta przez M. C. (1) k. 357;

- informacja z Banku (...) S.A. k. 1030

W związku z otrzymanym e-mailem, w dniu 30 listopada 2015 roku do M. K. (1) zadzwoniła jej koleżanka, która jest też jej klientką i poinformowała o treści w/w maila. M. K. (1) 1 grudnia 2015 roku udała się do siedziby mBanku w G., gdzie dowiedziała się, że na jej kontach osobistym i firmowym jest zaciągnięty debet. Wówczas zmieniła hasła dostępu. Po zmianie hasła dostępu do kont M. K. (1) otrzymywała smsy o próbie dostępu do jej kont.

Gdy M. K. (1) przeanalizowała stany kont, okazało się, że od 28 kwietnia 2015 roku do 3 listopada 2015 roku z jej konta osobistego w mBanku o numerze (...) były przelewane kwoty na prywatne konto M. T., tj. nowej partnerki M. C. (1), z którą miał romans. Przelewy były na łączną kwotę 13.700 złotych.

/ Dowody: zeznania M. K. (1) k. 2-5, 35-37, 82-83, 87-89, 148-150, 198-199, 353-354, 1059-1062, 1168-1170, 1382, 1471-1475, 1539-1540, 2649-2653;

- potwierdzenia wykonania operacji kartowych i potwierdzenia wykonania przelewów na konto M. T. k. 209-227;
- wezwanie do zwrotu środków (wykaz kwot) k. 297-298;
- informacja z Banku (...) S.A. – pełna historia rachunku należącego do M. T. k. 1118-1120;
- protokół oględzin rzeczy – płyty z Banku (...) S.A. k. 1127-1139;
- notatka urzędowa z dn. 28.07.2016r.-analiza dokumentów k. 1189-1190;
- informacja z mBanku dotycząca rachunku bankowego należącego do M. K. (1) k. 1269-1269v.;

M. C. (1) jako jedyny oprócz właścicielki Biura (...) Sp. z o.o. miał dostęp do pieczętek firmy. M. C. (1) był w posiadaniu podrobionego poprzez nakreślenie podpisu M. K. (1) dokumentu „pełnomocnictwo do zawierania umów” uprawniający do reprezentowania firmy Biuro (...). Pieczętka firmy widniejąca w miejscu podpisu na w/w pełnomocnictwie była nieaktualną pieczętką firmy (...).

M. S. (1) i W. S. dzierżawili od M. C. (1) powierzchnię pod sklep spożywczy. Umowa o najem lokalu była zawarta z M. C. (2). Do około listopada 2015 roku płacili zgodnie z umową pieniądze za dzierżawę na konto firmowe Biuro (...) -C.. W związku ze zmianą konta, na które M. S. (2) i W. S. mieli wpłacać pieniądze z tytułu dzierżawy, a które M. C. (1) zmienił, o czym poinformował również państwo S., zażądali od M. C. (1) pełnomocnictwa do zawarcia umów, tj. zmiany dotychczasowej umowy. Po kilku dniach M. C. (1) przedłożył wówczas M. S. (2) i W. S. podrobione uprzednio przez nieustaloną osobę pełnomocnictwo z datą 5 maja 2014 roku, z którego wynikało, że może reprezentować firmę (...) w pełnym zakresie administracyjnym oraz ma prawo do wyznaczania innego pełnomocnika. M. C. (1) wskazał też, że oryginał tego pełnomocnictwa ma w biurze, dlatego nie może im go okazać. M. C. (1) i M. S. (2) wraz z W. S. sporządzili aneks do umowy dzierżawy lokalu zawartej pomiędzy Biurem (...) a Państwem M. i W. S..

/ Dowody: pełnomocnictwo do zawierania umów k. 1523;

- opinia z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów k. 1384-1396, 1510-1522;
- zeznania M. K. (1) k. 1168-1170, 1310, 1471-1475, 1382-1382v., (...) -1540, (...) - (...);
- zeznania M. S. (2) k. 1086, 1533-1534, 2661;
- zeznania W. S. k. 1088, 1535, 2662;
- wzory pieczęci firmowych k. 806-810;

M. C. (1) w sierpniu 2014 roku nabył broń od colosus.pl i (...) sp. z o.o. na firmę (...). W związku z powyższą informacją, iż w miejscu zamieszkania znajdują się materiały pirotechniczne, podjęto w tym zakresie stosowne działania i w dniu 16 grudnia 2015 r. w toku przeszukania w miejscu zamieszkania M. C. (1) oraz w samochodzie V. (...) o numerze rej. (...) ujawniono broń, wśród której znajdowała się broń palna, należąca do M. C. (1), w postaci:

- pistoletu samopowtarzalnego kal.9 mm P.A.K wzoru (...) model 75,
- pistoletu samopowtarzalnego kal. 9 mm P.A.K. marki (...) model SP – 9,
- pistoletu samopowtarzalnego kal. 9 mm P.A.K. wzoru CZ model 75 (...),
- pistoletu maszynowego kal 9 mm P.A.K. marki (...) model ASI,

- rewolweru sześciopalcowego kal. 6/10 mm marki (...) model k -10 oraz amunicję w postaci: 56 sztuk naboju bezpociskowych centralnego zapłonu kal. 9 x 22 mm wzoru P.A. typu alarmowego i gazowego.

Na w/w broń konieczne było posiadanie zezwolenia, którego M. C. (1) nie posiadał. Ujawniona broń była technicznie sprawna, nie nosiła śladów przerabiania.

/ Dowody: zeznania M. K. (1) k. 87-89, 148-150, 1471-1475;

- protokół przeszukania k. 110-111v., 117-121;

- spis i opis rzeczy k. 112, 122-135;

- protokół z przeprowadzonego rozpoznania minersko-pirotechnicznego k. 116;

- płyta CD z przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i biurowych w B. w dn. 16.12.2015r. k. 404;

- płyta CD z przeszukania pojazdu marki V. (...) nr rej (...) k. 576;

- faktura nr (...) k. 178;

- wydruk email z potwierdzeniem zamówienia k. 179-182, 319-324;

- opinia kryminalistyczna z zakresu badań broni i balistyki k. 435-449;

- zeznania E. S. k. 1151-1151v.;

- zeznania T. M. k. 1294, 2667;

- zeznania M. G. k. 1296-1297, 2663;

- zeznania P. P. k. 1308, 2665;

M. C. (1) na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Nie stawiał się na żadnym terminie rozprawy głównej.

/ vide: protokół przesłuchania M. C. (1) k. 1555-1557

M. C. (1) ma wykształcenie wyższe niepełne. J. rozwiedziony, ma jedno dziecko na swoim utrzymaniu. Prowadzi własną działalność gospodarczą, uzyskuje dochód w wysokości 300 złotych. Posiada majątek w postaci domu jednorodzinnego. Nie był leczony psychiatrycznie, nautologicznie, ani odwykowo. B. uprzednio karany.

/ Dowody: dane o karalności. (...) - (...),

- dane osobo poznawcze z protokołu przesłuchania k. 1555-1556

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań M. K. (1), zarówno fakt popełnienia przez M. C. (1) przypisanych mu czynów, jak i jego wina, nie budzą wątpliwości.

Do zrekonstruowania stanu faktycznego w sprawie przyczyniły się w szczególności zeznania byłej żony oskarżonego **M. K. (1)**. Pokrzywdzona przedstawiła skrupulatnie okoliczności, w jakich dowiedziała się o dokonaniu przestępstw przez jej byłego męża na jej szkodę. Jednocześnie, Sąd przy dokonywaniu oceny wiarygodności jej zeznań miał na względzie to, że M. K. (1) była wielokrotnie przesłuchiwana w sprawie, za każdym razem przedstawiała konsekwentnie jedną spójną wersję, a ponadto, depozycje tego świadka cechowały się przy tym nie tylko logicznym i spójnym

wewnętrznie tokiem, ale również znalazły potwierdzenie w ujawnionych w toku postępowania dokumentach, w szczególności w postaci dokumentu „Pełnomocnictwo do reprezentowania”, informacji od Banku (...) S.A. i mBanku, wydruków potwierdzeń przelewów. Sąd uznał też, że brak jest powodów, by zakwestionować prawdziwość twierdzeń pokrzywdzonej odnośnie posiadania broni przez M. C. (1). Pokrzywdzona zamieszkiwała wspólnie z oskarżonym, zatem wysoce prawdopodobne jest, że niejednokrotnie widziała przy nim broń. Wobec ujawnienia w toku przeszukania broni w jego mieszkaniu i samochodzie, Sąd uznał, że również twierdzenia M. K. (1) w tym zakresie polegały na prawdzie. Sąd w tym zakresie uznał, że twierdzenia M. K. (1) odnoszące się do tego, że nie wiedziała, by jej firma zakupywała broń są zgodne z prawdą, zważywszy, że – jak udowodniono w sprawie- M. C. (1) miał pełny i swobodny dostęp do kont i poczty e-mail swojej żony.

Sąd zważył również, że choć M. K. (1) występowała w charakterze pokrzywdzonego, a nadto jest po rozwodzie z M. C. (1), co mogłoby wpływać na wiarygodność jej zeznań i chęć obciążenia odpowiedzialnością karną ponad miarę oskarżonego, to w toku postępowania nie ujawniono okoliczności, które wskazywałyby na to, by zeznawała nieprawdę.

Istotne dla poczynienia ustaleń stanu faktycznego w zakresie czynu zarzucanego M. C. (1) w pkt II oskarżenia były zeznania **M. S. (2) i W. S.**, którzy dzierżawią powierzchnię od oskarżonego pod sklep spożywczy. Poza wspomnianą umową dzierżawy nie łączą ich z nim żadne inne stosunki, zarówno oskarżony jak i pokrzywdzona są osobami obcymi dla świadków. M. S. (2) wskazała jednoznacznie, że przy zmianach związanych z kontami, na które świadkowie mieli płacić pieniądze z tytułu dzierżawy dostarczył jej oskarżony kopię upoważnienia, z którego wynikało, że posiada pełnomocnictwo do reprezentowania Biura (...) - C.. Zeznania w/w świadków w tym zakresie były spójne i konsekwentne, a tym samym wiarygodne.

Zeznania **M. D.** prowadzącej księgowość firmy Biuro (...) – C., a wcześniej Biuro (...) pozwoliły na ocenienie sytuacji finansowej firmy. Świadek operowała dokładnymi kwotami, znała bardzo dobrze sytuację firmy. Jako księgowa świadek z całą pewnością jest odpowiednią osobą dla dokonania oceny tej kwestii, ma specjalistyczną wiedzę w zakresie księgowości. Sąd zważył, że jej depozycje były wewnętrznie spójne, nie zawierały nieścisłości. Świadek przez stosunkowo długi okres czasu współpracowała z M. C. (1) i M. K. (1), miała więc wiedzę dotyczącą tej kwestii. Swoje zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego podtrzymała przed Sądem. Sąd nie dopatrył się motywów, by chciała ona celowo działać na korzyść oskarżonego bądź pokrzywdzonej, jak i nie znajdując podstaw do zakwestionowania jej wypowiedzi, doszedł do przekonania, że polegały one na prawdzie. Sąd zważył również, że świadek zareagowała, gdy zobaczyła fakturę za zakup broni, pytała oskarżonego, czy zakup ten może być legalnie wprowadzony w koszty firmy. Dlatego też, zdaniem Sądu, rzetelnie prowadziła księgowość tej firmy. Zdaniem Sądu jej zeznania są szczerze, zgodne z jej wiedzą. Na dowód swoich twierdzeń przekazała dokumenty firmy należącej do M. K. (1) za okres objęty zarzutem. Mając na uwadze powyższe Sąd doszedł do przekonania, że omawiane zeznania stanowią miarodajny dowód w sprawie i dokonał ustaleń w sprawie również w oparciu o ich treść.

W odniesieniu do zeznań świadka **Z. Z.** Sąd uznał te depozycje w zasadzie za prawdziwe. Z. Z. miał wiedzę jak funkcjonowała firma (...), bowiem współpracował z tą firmą. Jednocześnie zważyć należy, że świadek choć zeznawał zgodnie ze swoją wiedzą, posiadał błędne informacje co do umocowania M. C. (1) do reprezentowania firmy (...). Sąd zważył również, że świadek złożył zawiadomienie o popełnieniu na jego szkodę przestępstwa polegającego na zniszczeniu poprzez podpalenie należącej do niego przyczepy kempingowej, w związku z czym M. K. (1) podejrzewała, że sprawcą tego czynu jest jej były mąż, jednak sam świadek nie wskazał osoby podejrzanej. Sąd w tym względzie uznał, że świadek nie miał na celu nadmiernie obciążać swoimi zeznaniami oskarżonego. Z. Z. udzielił wskazań w zakresie swojej wiedzy i spostrzeżeń.

Sąd na rozprawie głównej ujawnił zeznania świadków: K. O., A. B. (1), K. T., J. C., W. D., E. S., T. Z., bowiem bezpośrednie ich przesłuchanie nie było niezbędne, a strony miały możliwość zapoznania się z protokołami zeznań.

Przechodząc do oceny zeznań w/w świadków, Sąd uznał zeznania **E. S.** – koleżanki M. K. (1) za zgodne z prawdą. Świadek od marca do sierpnia 2015 roku zawoziła do domu M. C. (1) i M. K. (1) swoją córkę, którą zajmowała się M. K. (1), wobec tego często koleżanka pokrzywdzonej bywała w ich domu, miała zatem wiedzę odnośnie tego, że M. C.

(1) był w posiadaniu broni. Choć świadek nie potrafiła wskazać rodzaju broni, którą widziała u oskarżonego, to jej wskazania przyczyniły się do ustalenia, że broń była własnością oskarżonego i nią dysponował.

Zeznania **T. Z.**, obecnego partnera M. K. (1), Sąd uznał za dowód na okoliczność tego, że to M. K. (3) prowadziła firmę, a jej były mąż jedynie jej w tym pomagał. Świadek nie wiedział jednak, na jakiej zasadzie to się odbywało. Jego depozycje nie miały znaczenia dla ustaleń odnośnie pozostałych okoliczności sprawy, dlatego jedynie w tym zakresie Sąd uznał je za przydatne dla postępowania i potraktował jako dowód w sprawie.

Zeznania świadka **G. P.** nie były przydatne dla dokonania ustaleń faktycznych, bowiem nie miał zbyt dużej wiedzy odnośnie sytuacji M. K. (1), a jego kontakt z pokrzywdzoną ograniczał się do wymiany korespondencji. Wezwany na rozprawę główną podtrzymał swoje wcześniejsze zeznania wskazując, że zna nazwiska osób, których sprawa dotyczy, jednak nie posiada informacji odnośnie sprawy.

W przekonaniu Sądu również zeznania funkcjonariuszy policji **M. G.** i **T. M.** były zgodne z prawdą. Zeznali oni na okoliczności ujawnienia broni palnej u M. C. (1). Funkcjonariusze zeznali na okoliczności związane z przeszukaniem w mieszkaniu przy ul. (...) w B. oraz ujawnieniem broni palnej u oskarżonego.

Podobnie Sąd ocenił zeznania funkcjonariusza policji z KPP w **P. P. P.**, który nadzorował czynności w postępowaniu przygotowawczym dotyczącym posiadania broni przez oskarżonego bez wymaganego zezwolenia oraz brał udział w czynnościach przeszukania pojazdów oraz pomieszczeń mieszkalnych i biurowych M. C. (1). Świadek wskazał, jakie przedmioty zostały ujawnione i zabezpieczone w toku przeszukania.

Zeznania te znajdują potwierdzenie w dokumentacji procesowej w postaci protokołów przeszukania, wydruków e-maili z potwierdzeniami zamówienia, jak i opinii z zakresu broni i balistyki. Zeznania w/w dodatkowo wzajemnie się uzupełniają.

Świadek **A. B. (1)** złożyła zeznania na okoliczność powierzonego sprzętu ćwiczebnego M. K. (1) oraz prób odzyskania ich od byłego męża M. K. (1). Depozycje świadka nie dotyczyły bezpośrednio przedmiotu sprawy.

Podobnie zeznania świadka **J. C.** nie dotyczyły czynów zarzucanych M. C. (1).

Za niewnoszące zbyt wiele do sprawy uznał Sąd zeznania świadka **K. T.**, bowiem dotyczyły kwestii związanymi z firmą (...) Urody K. T., którą zajmuje się jej córka. Ponieważ K. T. nie miała wiedzy na temat okoliczności związanych z przedmiotem sprawy, Sąd nie czynił ustaleń w sprawie na podstawie jej zeznań.

Podobnie, niewielką wartość dowodową miały zeznania **K. O.**, bowiem zeznawała ona na okoliczności umowy poręczenia z 28 marca 2013 roku zawartej w oddziale G. Banku, co nie było przedmiotem postępowania.

Słuchany w toku postępowania przygotowawczego **W. D.** udzielił informacji dotyczących jego zatrudnienia w Biurze (...) - C.. Nie miał on jednak wiedzy odnośnie sprawy, dlatego Sąd chociaż uznał jego zeznania za szczerze, to nie dokonywał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o ich treść.

Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom **M. T.**. W ocenie Sądu próbowała ona swoimi zeznaniami bronić M. C. (1). M. T. zeznała na okoliczności związane ze znajomością z M. C. (1) oraz przelewami dokonywanymi na jej rachunek bankowy. Sąd nie dał wiary świadkowi w zakresie udzielonej przez nią M. C. (1) pożyczki w kwocie 30 000 złotych. Pożyczka nie została w żaden sposób udokumentowana, brak w sprawie dowodów świadczących o tym, że taka pożyczka rzeczywiście miała miejsce. Wątpliwości budziły również tytuły przelewów wykonanych na jej konto z konta firmowego (...), których świadek nie potrafiła wytłumaczyć. Ponadto, zauważalne są rozbieżności w zeznaniach świadka a zeznaniach jej matki. M. K. (1) wskazała, że pomiędzy firmą (...) Urody należącą do K. T. a firmą (...) była współpraca, polegająca na zakupie towarów od firmy (...), a konto prowadzi wspólnie z matką i pomaga jej w prowadzeniu firmy (...), natomiast z twierdzeń K. T. wynika jednoznacznie, że K. T. nie prowadziła w ogóle firmy, a jedynie na swoje dane zarejestrowała K., i to właśnie M. T. osobiście prowadziła tą firmę, dokonywała operacji bankowych, a jej matka jedynie formalnie jest jej właścicielem. Zatem i w tym zakresie zeznania M. T. są niespójne.

Mając na uwadze, że twierdzenia świadka nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, Sąd odmówił im waloru wiarygodności.

Kluczowym dowodem w przypisaniu M. C. (1) popełnienia czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia **była opinia kryminalistyczna z zakresu badań broni i balistyki**. Biegły we wnioskach określił rodzaj zabezpieczonej broni oraz wskazał, na które z zabezpieczonych przedmiotów wymagane jest zezwolenie właściwego organu policyjnego lub wojskowego. Dzięki w/w wnioskowi możliwe było przypisanie czynu z art. 263 § 2 k.k.

Natomiast dla określenia, czy podpis na dokumencie „pełnomocnictwo do zawierania umów” uprawniającym do reprezentowania firmy Biuro (...) „(...)”, które przedłożył M. C. (1) podczas zawarcia aneksu do umowy dzierżawy lokalu zawartej pomiędzy Biurem (...) a Państwem M. i W. S., jest podpisem nakreślonym przez M. K. (1) kluczowa była **opinia z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów z dnia 4 października 2016 roku sporządzona przez A. B. (2)**. Wnioski w niej zawarte pozwoliły na jednoznaczne stwierdzenie, że nie jest to autentyczny podpis pokrzywdzonej. Tym samym, stanowiły istotny dowód na to, że M. C. (3) w podanych okolicznościach posłużył się podrobionym dokumentem.

Ponadto Sąd uznał za podstawę ustaleń faktycznych w sprawie pozostałe dowody w szczególności w postaci danych osobo poznawczych, danych o karalności, protokołu zatrzymania osoby, protokołu przeszukania, informacji z banków (...) S.A., faktur, wydruków e-maili, wydruków z konta bankowego i historii przelewów, których autentyczność, wiarygodność i rzetelność nie była kwestionowana, a które zostały sporządzone przez upoważnione osoby i podmioty, w zakresie ich kompetencji.

Odnosnie natomiast oświadczenia **M. C. (1)** o nieprzyznaniu się do popełnienia zarzucanych mu występów, Sąd uznał je za niewiarygodne. Jednocześnie Sąd zważył, że oskarżony nie stawił się na terminie posiedzenia, przy czym jego obecność nie była obowiązkowa.

Notatka urzędowa z dnia 28 lipca 2016 roku dotycząca dokumentów wskazujących na dokonywanie przez M. C. (1) zakupów, przelewów i innych operacji bez wiedzy M. K. (1), w wyniku której ustalono kwoty operacji na konto M. T. nie stanowi dowodu w sprawie, natomiast jest jedynie potwierdzeniem, że takie operacje zostały ustalone w toku postępowania.

Sąd zważył również, że w toku sprawy zabezpieczono zapis monitoringu zarejestrowanego od dnia 2 grudnia 2015 roku do 16 grudnia 2015 roku w B. przy ul. (...). Ponieważ pliki monitoringu nie rejestrują w tych dniach zdarzeń mogących mieć bezpośredni związek ze sprawą, Sąd uznał je za nieprzydatne dla sprawy.

Wobec zaprezentowanej powyżej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań pokrzywdzonej, zeznań świadków M. S. (2) i W. S. oraz dokumentacji zawartej w aktach sprawy, Sąd doszedł do przekonania, że sprawstwo i wina M. C. (1) w zakresie przypisanych mu czynów nie budzą wątpliwości. Oskarżony ze względu na wiek jest osobą zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej, a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dostarcza podstaw do przyjęcia, że w czasie przypisanych mu czynów był niepoczytalny lub znajdował się w anormalnej sytuacji motywacyjnej.

U M. C. (1) w toku przeszukania ujawniono broń palną, na której posiadanie wymagane było zezwolenie. M. C. (1) takiego zezwolenia nie posiadał, co jest bezsporne w sprawie. Fakt, że zabezpieczona w toku postępowania broń jest bronią palną, co do której potrzebne jest takie pozwolenie, zostało dodatkowo stwierdzone opinią biegłego z zakresu broni i balistyki. Tym samym oskarżony wyczerpał znamiona występkę określonego w art. 263§2 k.k.

Sąd nie miał też wątpliwości, że M. C. (1) użył jako autentyczny podczas zawarcia aneksu do umowy dzierżawy lokalu zawartej pomiędzy Biurem (...) a Państwem M. i W. S. dokument „pełnomocnictwo do zawierania umów” uprawniający do reprezentowania firmy Biuro (...), który to dokument był podrobiony w ten sposób, że widniał na nim w miejscu podpisu M. K. (1) podpis nakreślony przez inną nieustaloną osobę. Sąd zważył w tym względzie, że w toku postępowania nie było możliwe do ustalenia, kto naniósł podpis na pełnomocnictwie, natomiast z pewnością nie był

to podpis M. K. (1), co jednoznacznie potwierdziły wnioski zawarte w opinii biegłego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego. tym samym swoim postępowaniem wyczerpał znamiona występku kwalifikowanego z art. 270 § 1 k.k.

Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na przypisanie oskarżonemu popełnienia przestępstwa kradzieży na szkodę M. K. (1). W tym względzie Sąd zważył, że przestępstwo kradzieży określone w art. 278 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym i kierunkowym, znamionem celem. Sprawca musi działać w celu przywłaszczenia. Nie ma znaczenia, czy towarzyszy temu zamiar osiągnięcia korzyści majątkowej lub tym bardziej zysku. Nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem, polegającym na tym, że we wskazanym w zarzucie okresie czasu bez wiedzy i zgody właściciela rachunku bankowego dokonał przelewów z konta firmowego M. K. (1), do którego miał dostęp, na konto prywatne M. T.. Miał oskarżony świadomość, że nie jest uprawniony do dysponowania tymi pieniędzmi i nie są one jego własnością. Oskarżony dokonywał w/w przelewów kilkakrotnie, w krótkich odstępach czasu, tj. od 28 kwietnia 2015 roku do 03 listopada 2015 roku, każdorazowo mając ten sam zamiar. Sąd zważył, że na gruncie art. 12 k.k. warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego. W niniejszym przypadku działania oskarżonego każdorazowo godziły w dobro M. K. (1), zatem zasadnym było zakwalifikowanie czynu popełnionego przez M. C. (3) z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Rozważając kwestię wymiaru kary, Sąd miał na względzie przesłanki określone w dyrektywach jej wymiaru ujętych w art. 53 k.k. W myśl tego przepisu sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego (prewencja szczególna), a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i zaspokojenie potrzeby poczucia sprawiedliwości (prewencja ogólna). Wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Sąd zważył, że przestępstwo z art. 263§2 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał to, że M. C. (1) w pełni świadomie złamał obowiązujący porządek prawny i tym samym okazała lekceważący stosunek do niego. Sąd, wymierzając oskarżonemu karę, miał na względzie również ilość posiadanej przez M. C. (1) broni, jak również sposób, w jaki ją nabył, narażając tym samym na ewentualną odpowiedzialność M. K. (1), gdyż zakupił broń bez jej wiedzy na dane firmy należącej do jego byłej żony. Na korzyść oskarżonego przemawiało natomiast to, że dobrowolnie wydał broń w trakcie przeszukania, nie utrudniał przeprowadzanych czynności. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu za czyn z art. 263 § 2 k.k. kara roku pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości jej czynu, spełni również swoje zadania prewencyjne. Zauważyć należy, iż kara ta została wymierzona bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Sąd doszedł do przekonania, że kara pozbawienia wolności w takim wymiarze spełni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także będzie stanowiła wystarczającą dolegliwość dla M. C. (1), co w dalszej perspektywie powstrzyma go przed popełnieniem przestępstw przeciw porządkowi publicznemu.

W zakresie czynu przypisanego M. C. (1) w punkcie II wyroku, Sąd uznał za okoliczność obciążającą to, że w pełni świadomie złamał oskarżony obowiązujący porządek prawny i tym samym okazał lekceważący stosunek do niego. Ponadto, Sąd miał na względzie, że oskarżony był uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego G. – Północ w G. w sprawie o sygn. akt XI K 1128/10 za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz karę grzywny, miał zatem oskarżony grożącej sankcji, a mimo to nie powstrzymało to oskarżonego przed ponownym popełnieniem tego występku. Czyn popełniony przez oskarżonego jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd wymierzył M. C. (1) za ten czyn karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, a więc w granicach dolnego ustawowego zagrożenia. Sąd wziął pod uwagę społeczną szkodliwość popełnionego przez oskarżonego czynu, która nie była wysoka., zważywszy na konsekwencje działania oskarżonego.

W ocenie Sądu, kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy jest adekwatna zarówno do stopnia zawinienia oskarżonego, jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu przypisanego mu w punkcie III orzeczenia. Na niekorzyść oskarżonego przemawiały w ocenie Sądu sposób i okoliczności popełnienia czynu, a przede wszystkim to, że oskarżony działał w sposób metodyczny, przez kilka miesięcy. Mając na uwadze fakt, że M. C. (1) dokonywał kradzieży, chcąc odnieść korzyść majątkową, jak też biorąc pod uwagę motywację oskarżonego, która była oczywiście naganna, próbował bowiem osiągnąć korzyść majątkową kosztem swojej ówczesnej żony, przelewając jej pieniądze na konto swojej kochanki., Sąd uznał, że orzeczona kara spełni cele ogólne i szczególne kary oraz uświadomi mu, że dokonywanie czynów przestępczych nie jest opłacalne. Natomiast zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę łączną kwotę, na którą zostały wykonane przelewy, wymierzenie kary pozbawienia wolności w wyższym wymiarze przewidzianym w art. 278 § 1 k.k. byłoby wobec oskarżonego nadmiernie surowe.

W punkcie IV wyroku Sąd połączył M. C. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone za przypisane mu czyny i w to miejsce wymierzył mu karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu za wymierzeniem oskarżonemu kary łącznej we wskazanym wymiarze przemawiał bezpośredni związek czasowy oraz działanie na szkodę jednej, tej samej pokrzywdzonej (w zakresie dwóch z trzech przypisanych mu czynów). Kara we wskazanym wymiarze pozwoli oskarżonemu na przemyślenie swojego postępowania i sprawi, że po opuszczeniu zakładu karnego oskarżony nie naruszy ponownie norm prawnych.

Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie.

Sąd orzekł również przepadek dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych pozostających w związku z popełnionymi przestępstwami. Natomiast na mocy art. 230 §2 k.p.k. Sąd orzekł zwrot oskarżonemu pistoletu gumowego (atrapy). Przedmiot ten nie jest bowiem przedmiotem pochodzącym z przestępstwa, ani służącym do jego popełnienia, a oskarżony jest jego właścicielem.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie celowe będzie orzeczenie w stosunku do oskarżonego M. C. (1) obowiązku naprawienia w całości szkody w oparciu o art. 46 § 1 k.k. Sąd, orzekając w tym przedmiocie wziął pod uwagę wartość szkody poniesionej przez pokrzywdzoną. I tak orzekł na rzecz M. K. (1) 13 700 złotych tytułem naprawienia szkody w całości, która uwzględnia kwotę wartości strat wyrządzonych nagannym postępowaniem M. C. (1). Wartość wyrządzonej przez oskarżonego szkody nie była kwestionowana, poparta została wydrukami potwierdzenia przelewów z konta bankowego M. K. (1) na rachunek M. T..

Sąd orzekł również w przedmiocie kosztów i na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych Sąd obciążył go tymi kosztami i wymierzył opłatę zgodnie z obowiązującymi przepisami. Sąd kierował się zasadą sprawiedliwego postępowania, zgodnie z którą każdy, kto przez swoje zawinione zachowanie spowodował wszczęcie postępowania karnego, zobowiązany jest do poniesienia jego kosztów.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

G., dnia 27 grudnia 2018 r.